

VESZPRÉMI HIRLAP

POLITIKAI HETILAP.

AZ EGYHÁZMEGYEI IRODA HIVATALOS KÖZLÖNYE ÉS EGYHÁZMEGYEI HIVATALOS TANÜGYI KÖZLÖNY.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. (Tanítóknak egy évre 8 kor.) Egyes szám ára 24 fillér.
Hirdetések ára: Egész oldal 32 kor., féloldal 16 kor. stb.

Felölös szerkesztő:

Hoss József dr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Egyházmegyei Nyomda. (Telefon: 61.)

Előfizetéseket elfogad és hírdetéseket felvesz a kiadóhivatal.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

A nemzet temploma.

(-a.) Fáraók emlékét piramisok őrzik a lótszok vizénél. Cézárók hódításait hatalmas diadalivék magyarázzák az örök városban. Klio sziklákat faragott, kőbe vésett, márványcipkével ékesített, hogy szebbnél-szebb emlékekben maradjon művészi dátuma történetcsináló férfiak korszakának.

De emléke van nemcsak a diadaloknak, — a megszabadulásoknak is. Az első emléket maga az Úr izezte a mosolygó ég azurkárpitjára. Mikor már a rosszakat temető hullámsír apadni kezdett; mikor a vizözönt hullató felhők fodrait a felragyogó béke angyalkezei szíjjel vonták: felülről a megbocsátás isteni igérete tündöklött szivárványszínekben, alulról pedig a megmenekültek fogadalmi, mint a jók áldozatának illatos áhitata szállott a békét hirdető Magasság felé...

S ezen idő óta, évezredek óta valahányszor a büntető ég csapása megenyhült: a jobbulást ígérő népek ajakán szent fogadalmat csendült s nagyszerű műalkotások szépségében állítottak emléket a fogadalmi. A lagunák büszke városa egyenesen a bámuló világ elé rakta ékességeit, a művészet királyainak dús hagyatékát feltve rejtő templomait, amelyeket most a kattogva

szálló modern légi madarak elől reszketve takargatnak.

S ezen idő óta, századok óta hirdetik a fogadalmi dómok sugárzó keresztjei, hogy a diadalra segítő s nemzetek javát hordozó világesemények kormányzó hatalma a magasságból árad. Hirdetik, hogy komoly, ünnepies fogadalomban benne van a megindult lélek alázatos, engedelmes hódolata a teremtő felsőbbiség iránt s boldog, békés megnyugvása az ő akaratában...

Világesemények győzelmes sorozata még sohasem kecsegtetett oly biztatóan a reménynek beteljesülésével, mint amiképen a mai háború a magyarságnak s szövetségeseinek hirdeti, hogy nyomában a tartós, áldást hintő békenek korszaka fejlődik. Világeseményeknek országok sorsát irányító nagy lendülései még sohasem nyilvánították a küzdő népek pazarabb szellemi és erkölcsi képességeit, mint a magyar történet fényes dátumaihoz, nagy korszakaihoz most kapcsolódó háborús napok s nem indítottak meg a bizakodó, ~~az ő lelkiében~~ a nemzetre tegeket összeforrasztó akkora lelki evolúciót, mint aminő ma ugy törtet felénk, mint ragyogó elképzelések korai megvalósulása, mint az istenhívésnek, benső valóságosságnak szebb korszakra jogosító reneszansza. Valóban ez a korszak megér-

demli a história fényes lapját, megérdemli, hogy alkotó zsenik kőbe véssék, maradandó művészi alkotásban: fogadalmi emlékekben örökítsék meg a vallásos élet tiszta levegőjében szálló imádásnak, hálaadásnak s esdeklésnek szárnyaló himnuszát...

Már megszületett az eszme s hódító utjára indulva, mint az eljövendő béke korszakának egyik legszebb feladatát hirdeti: *nemzeti fogadalmi templomot építsünk!*

„Amelynek — mint a lelkesítő szózat alább következő idézete hirdeti — két főpillére: a hazaszeretet és a hit. Egy templomot, amelyet építeni, amelyhez téglát vinni mindenkinek szent kötelessége, aki átérezte s átszenvedte a háború megrázó és felemelő hullámveréseit. A felvetett eszme, *a nemzeti fogadalmi templom terve*: ma még nem kér egyebet, mint egy ígéretet, mint egy fogadalmat, amely a háború véresőjének megszűnté után a győzedelmes béke aranysugaras jövőjében rója majd le háláját, köszönetét Azzal szemben, akinek segítségétől a győzelmet, a békét kéri. A fogadalmi templom megvalósításának terve ma nem kér pénzáldozatot, csak a *nemzeti ígéretét*, vagyis egyesek hazafias lelkiismeretük s vagyoni helyzetük alapján tett fogadalmát kéri, hogy a háború szerencsés befejezése után néhány éven keresztül évente néhány

Anya katona fiáért.

Az én egyetlenem elment a csatába,
Ottan leli talán korai halála.
Ott foly ki a honért ifju piros vére,
Könnyes szememmel fölnezek az égére.

Küldd el őrangyalod Istenem utjára,
Atyai kezdetet terjeszd ki reája.
Kisérd szemeiddel minden lépte nyomát,
Vezesd őt épségben kardon, golyókon át.

Ne hagyj árulásra, se rút gyávaságra,
Hős lélekkel rontson ellenség sorába,
Szedje sok babérát harci dicsőségnek,
Csak kegyelmezz uram ifju életének.

Adj erőt testének, legyen mint az acél,
Adj tüzet lelkének, mely végsőig remél.
Harcoljon sok harcot, csodásat és szépet,
Beszéljen nevééről egykor a történet.

Amerre ő megyen, döld meg seregéstül,
Minden ellenségen váglasson keresztül.
Írnyozd a kardját, vezesd a golyóját,
Terítse a földre hazánk megrontóját.

Rövid harcok után hozd vissza ölembe,
A legnagyobb üdvöt virraszd életemre.
Vagy ha sír borulna harctéren föléje,
Hívj el mihamarabb engem is az égbe.

PAKSY GÁSPÁR.

Bors György.

— Váth. —

I.

Hasaltunk a gyöppön. Előttünk parázs pattogott. Hunyorgott az esiben. Mi pedig fájditottuk a fogunkat nyáron sült keszege; ami vékonypénzűen nyár- és fűzveszőkön sült-főtt magában. Barátom halászatkedvelő és tanulmányozó. Egyik drávai utját beszélte el. Azt hallgattuk. Velünk csak a halászgazda hasalt együtt. Értően piritgatta a keszegeket.

Tizenhárom napra hittak be fegyvergyakorlatolni. Könnyen elbocsajtottak, hát jöttem. Az irodaörmesternek odaajánlottam az utiköltségemet, hogy mennél előbb eleressen. Küldje utánam a katonakönyvemet. Siettem aludni. Mert reggel négy óraker kellett a vonatához kelnem.

Másnap hajnalban gyors lábszedéssel értem el csak a vonatomat. Aznap csak későn este indult volna másik. Hamarosan a Murához érkezett. Majd az utolsó végleg meg is állt. Kora volt. Szándékom szerint nem tehettem. A restaurációsnál kértem egy kupácska melegítőt, mert dideregtem a hűvösségtől. Kérdősködtem az ismerős piebanos után. Szerkesztőm volt a balatoni lapnál. Irogató ember, — gondoltam, az eligazít a helybeli halászmesternél, vagy minél... A vendéglős hűdegen nyilatkozott róla. Eh, — mondok — ennek

rossz üzletfele lehet, ami elvégre is paptól csak szép dolog... Ő a falu képe, hát legyen példakép!

Kimentem a fürge, nagysodrású folyó partjára s gyönyörködtem az örvényekben, kavicszigetekben. A nap nehezen akart fölmelegedni. A nagy harmattól keresztüllucosodott a cipőm. Aztán újra dideregni kezdtem. Kénytelenültem a hatalmas fűzek alját odahagyni s kevésbé szebb kilátású, de napos helyről szétnézni. Kavicsbordó csillék dörömböltek el mellettem a gazdasági vasúton. A szállóbag megmosdottam, mégis álmos voltam. Végtelennek ígérkező ásítózás vett rajtam erőt. Ha így tart...

Harangoztak. Reggeli misére. Füleltem. Beharangszónak értettem. A falut majd felőrai gyaloglásnak mondta a vendéglős. Szerettem volna misét hallgatni. Kivált a reggeli csöndes, vagy a kellemesen orgonáló és éneklő kántorok falusi miséjét szerettem. Mindig áhitatra készített eddig. Az újság, a reggel bátoralan besuhanása a templomba, pár öreg cselédje az Urnak, álmos ministránsok gyerekarca, a szent ténykedés, az ismeretlenségben játszó ismerős napsugár... már egészen hozzá áhitatosodott a lelkem. Tilalomfául állt élelem: Olyan korán nem tehetés látogatást, a pap megismerne. Le kellett mondanom. Maradtam a hánykódás között: úgy is lekéstem, határozom el.

Felőrárt vártam. Figyeltem a partot, a zátonyokat, a szigeteket és a vizet. Ácsorogtam a kis sinpár mellett, között, ahogy a helyzet kívánta. Egyszer csak egy ladikot láttam meg. Különös,

koronát áldoz a nemzeti fogadalmi templom megvalósítására.

És ha a gondolat szárnyat ölt, az eszme testté válik, akkor a nemzet lelkébe ültetett magból — az ország szívében — egy eleven, élő temploma lesz a háboru emlékének. Megszentelt érzések, az ország szívverése kongana a harangjában. A haza oltárára helyezett fájdalmas fátyolai lengenek tömjénes homályában.

A háboru orkánja, győzelmi mámore bugna orgonájában. A hazaszeretet csillaga égne gyertyáiban. Hősök babérja övezné oltárát és az örökmécsnek tündöklő lángja hirdetné Isten kifogyhatatlan jóságát... Panteon lesz az, melyben örökké élnek majd azok, akik e hazáért küzdöttek, vérezték, elestek. Akiket szerettek, akiket féltettek, akiket hazavártak, akikért imádkoztak. Akiknek sírjára nem ültethet virágot, nem helyezhet keresztet a kegyelet. A templomban elhelyezett kőköcska, egy téglá, egy márványtábla reá vésett névvel, örökre megőrizné emléküket...

A templom hajójában összegyűjtött tépett zászlók, győzelmi lobogók elmesélnék nemzedékről nemzedékre, hogy valamikor régen, amikor ezer veszély tört erre a szegény, szép hazára, vele volt és megöltalmazta Istennek a jobbjá...

Száll a szó... száll a gondolat, a nemzeti fogadalmi templomnak nagy és szent eszméje, a nagy és szent időkben minden magyar ember lelkébe. Ne üzzük el az eszme galambszárnyát. És a szó ébressze fel az egész nemzetnek visszhangját!

HIVATALOS RÉSZ.

Plébánia betöltése. A ságvári plébánia-javadalmat a kegyuraság szabályszerű bemutató levele alapján Brand Ferenc, böhönyei helyi kaplán nyerte el.

Dispositio. Puska Géza, a ságvári plébánia ideiglenes vezetésétől felfüggetlenül, a böhönyei helyi kaplanságra kinevezetett.

Az Angolkisasszonyok veszprémi tanítóné-képző-intézete mellett egy osztálytan gyakorló elemi

addig soha olyan alakut. Kezdem megokolni az alkátát. S meglepetéseket vártam a mai naptól. Csak eligazító kalauz, a halászsokat bizalmasra hangoló ember kell. Ki más, mint az ismerős pap? Bizonyos, hogy érdeklődött a Dráva vizi élete iránt. Irogató ember...

Nyolcra fordult az idő. A nap kezdett erősen tüzezni. Megindultam a faluba vezető dombnak... Látogatási idő még messze volt. Kényelmesen sétáltam, hogyha nem is egészen az illendőség szerint, de nagyon előbb se érkezem.

A falu nem hatott rám. Így hát nem is fogott. A mértékes módomban sétáltam a templom felé. Megkülönböztettem az iskolát, a plébániát. Ez előtt fiakkor állt.

— Itt vagy esketés, vagy keresztelő... Várom kell! Nem győztem ki. Bejelentettem magamat egy kis szőke lánykával... Magammal szemben láttam a plébánost. Ő soha találkozott velem, pedig munkatársa voltam a lapjának. Szokásom szerint halkan megmondtam az általa jobban ismert nevemet. Nagy nehezen megértett s ezekután bevezetett, úgy néztem hivatalos szobájába. A vendégek hivatalos ügyben jártak ott. Hamarosan bemutatót a volt szerkesztőt. De pofoncsapott vele:

— Jeles etnográfusunk, — mondta a nevem bemonddása után. Hm, persze, hogy egészen Jehangolt. Megerősítve bírtam csak beszélni. Elmondtam jövetelem célját s hozzáfűztem bizonyos ságomat, a plébános figyelmét nem kerülte ki a drávai halászat s az aranyosás... kértém, adjon

iskola létesítettén, annak igazgatójává Engelhardt Ferenc, tanítóné-képzős igazgató, hitoktatójává pedig Libner Miklós, davidikumai prefektus nevezetett ki.

Pályázat. A **balatonszentgyörgyi** (Somogy megye) kath. iskolaszék a nyugdíjazás folytán üresedésben levő kántortanítói állásai szeptember 12-iki határidővel pályázatot hirdet. Javadalmazása: 1) lakás, 2 szoba, konyha, mellékhelyiségekkel s 856 □-ól kerttel. 2) 1650 □-ól szántóföld haszonértéke 64 kor. 3) 205 □-ól keuderföld értéke 10 kor. 4) 2/3 telek után legelőjülették (4 drb) értéke 80.kor. 5) 2 szekér széna értéke 24 kor. 6) 4 akó (bécsi) bor értéke 32 kor. 7) 3 □-ól másodrendű tüzifa értéke 90 kor. 8) Párber munder par után 1/3 pozsonyi mérő rozs értéke 370 kor. 9) Festetics-alap kamata 75 kor. 10) Tandíjváltás államségélyből 300 kor. 11) Gazdasági ismétlő iskoláért 100 kor. 12) Földmunkaváltás 50 kor. 13) Lélekpénz a 24 fillér kb. 44 kor. 14) Stola kb. 15 kor. 15) A fizetés államségélyből kiegészítve. Kötelességek a díjlelvélben részletesen állapítatnak meg. Tartozik a „Gondviselés” tanítói nyugdíjalap tagja lenni. Választás szeptember 15-én d. e. 10 órakor. Személyes megjelenés szükséges. Utiköltséget nem térít meg az iskolaszék. A választás tisztasága végett a pályázatokból való kizárás terhe alatt tilos akár az iskolaszéki tagoknál, akár a községi lakosságnál minden olyan cselekedet, ami a választást befolyásolhatná. Tilos a korteskedés, vagy litániatartás. Az állás október 1-ére elfoglalandó. Okmányolt kérvények Németh János plébános, iskolaszéki elnök címére Vörs (Somogy m.) küldendők.

Pályázat. Bucsu-szentlászlói (Zala m.) plébániához tartozó Kisbucsa fiókköztségben tanítói állásra pályázat hirdettetik. Javadalma: törvényes lakás és államségéllyel fizetés. Nők is pályázhatnak, kik a temetést el tudják végezni. Választás szeptember 10-én. Utiköltséget nem térítik meg. Állás azonnal elfoglalandó. Pályázatok a **bucsu-szentlászlói** plébániához küldendők.

Honvédtüzéreink sikere.

Régebben kaptuk az itt közölt levelet. Bizonyos okok miatt azonban csak most tesszük közzé. Beszámol dicső honvédtüzéreink elért sikeréről. Emlékeztül minden tőknek álljon itt az eredeti leírás.

Szívesen teljesítem kívánságát, hogy a Kárpátokban vivott nehéz küzdelmünkben becses lapja részére egy érdekes epizódot közöljek. Annál szívesebben teszem, mert közismert lapjának hazafias iránya és mert a hazafiság és vallásosság egyedüli támaszunk nehéz napjainkban.

utbaigazítást... A halászatra rögtön fölhozta az orrát s megjegyezte, nagyon egyoldaluan dolgozom, ha csak ez érdekel és legnagyobb sajnálata, még az aranyosokhoz sem vezethet, mert sohse látta...

— Na, te meg könyvmoly vagy, — mondtam magamban, a vendégjog tiszteletben tartásával s eszembe ötlöttek írásainak betűize, világismeretlenségei világiasságuk dacára.

Az asszonyvendégek kitarakodtak. Nálunk még nem érdekl a nőket ilyesm, ha a férfiak is a könyvből éneket s dolgoznak életből való témákon.

Nyulánk, intelligens s egy megmerevedett maradt velünk. A hivatalukat nem jegyeztem meg, vagy nem is mondták. A nyulánk beleszólt a réteskanyarításba. Ő igazított kedvesen, megnyerően Bors Györgyhöz. Megmondta, a lakása felel hol tudakozódjam. Hogy az elvisz az aranyosokhoz is. Hogy ő ismer jól. Hivatkozam ő rá, a jegyzőre. A negyedőrai ottlélet után az ő életrevaló utmutatása nyomán sokkal hamarabb értem le az állomáshoz. A viskók között megtudtam Bors György lakását s szerencsére megtaláltam őt is. Áldtam érte a jegyzőt s ma is áldom.

A vendéglősnél közben ruhát váltottam. Másfél liter bort öntöttem üvegbe. Kenyeret vásároltam. Csak így, vagy még jobban élesítettem fogamat egy kis drávai nyárson sültre; vagy mit bántam, csak hal legyen!

Március elején volt, mikor az oroszoknak a hadviselés minden eszközével kitűnően megerősített állását kellett megtámadnunk. Bátor, haláltmegvető gyalogságunk többszöri rohamát véresen visszautasították. Nem sikerült elfoglalniok. Ekkor arra az elhatározásra jöttünk, hogy a megerősített helyeket először a tüzérséggel alaposan tűz alá vétetjük s csak azután menjen a gyalogság rohamra. A németek klasszikus példáját követtük, akik mielőtt Lodzot gyalogsággal megtámadták volna, előbb 48 órán keresztül 110 üteggel lövették. Mi is így cselekedtünk itt a hegységben, persze szerényebb keretek között.

Ami a honvédtüzér háziezredünknek, a hetes honvédtüzér ágyusezred 2 ütegenek és egy 15 cm. nehéz tarackütegenek jutott a megtisztelő feladat, hogy ezt a nehéz állást feladásra kényszerítse. A hegycsucsot 15 órán át éjjel-nappal tartó gyilkos tűz alá fogtuk. Körülbelül 2000 lövedéket lőttünk ki. Mikor másnap hajnalban 5 órakor a gyalogság rohamra ment, ugyszólván nem is talált ellenállásra. A 15 órai tüzelés úgy megviselte a lövészárokban ülő és fekvő oroszok idegeit, hogy teljes közömbösséggel viselkedtek további sorsuk iránt. Mikor gyalogságunk a csucsot megrohanta, mindössze 8 sebesültje volt. Ennek a tüzérségi fellépésnek eredménye nagyszerű lett. Elfogtunk 14 tisztet és 1560 embert. Zsákmányoltunk 4 gépfegyvert.

Ez a nagyszerű, egyedül a tüzérségnek köszönhető eredmény is fényes jele, hogy az egészen fiatal magyar. kir. honvédtüzérség méltó tanítómesteréhez; a közös hadsereg régi, kipróbált, az ellenfél előtt is tisztelt tüzérségéhez.

Az említett gyilkos tüzelésnek minden emberi érzést lekötő hatása úgy tűnt fel nekünk, mint hazánk nagyságának és erejének jelképe, amelynek megdicsőülve kell ezekből a nehéz küzdelmekből kikerülnie. Az ezred parancs e napon így szólt: Köszönöm nektek tisztetek és tüzeitek, hogy a reám bízott nehéz feladatban oly nagyszerűen támogattatok. Sohasem lankadó tettekre születtek a fiatal honvédtüzérség történetébe új dicsőséges lapot fűztek be. Minden örömről és jogos büszkeségünk mellett adjunk érte hátát a seregek Urának Istennek! Övé minden tisztelet, övé minden dicsőség!

A fiuval utánam hoztattam a holmját, aki a lakást is mutatta s kezeskedett róla, hogy a gazdát nem régen látta hazamentében.

Mohos palánk körítette a telket, a telepet, ahol a többi viskó között Bors György halászgazda fedelét is találjuk.

A palánkon belül léptünk. A fiu az udvaron ülő emberre mutatott, aki faragcsált. Érdektelenül nézett ránk. Hozzá mentem s természetemet megtévezve szólottam hozzá:

— Homok Pál vagyok. Szeretem a halászsokat, mert derék izigvér magyar ember a legjava, a mesterségüket tanulmányozom. Hát azért jöttem a Dráva partra, hogy a drávai halászatot is megismerjem szerzámjárásában, mesternyelvében...

Mert szótalan, melankólikus vérmérsékletemtől előtűn beszéltem s egy kevésbé könyvből tanult, hamarosan kifogytam. Hiszen a könyvek parasztjai hétszáz év után formált klisé-parasztok. A paraszt maga megszokásu, vágányos beszéddel közeledik társához. Ha a vágányból kidöccen, vonatkiskiklél származik abból. Törés-zuzás, vér, erőszak.

Az én emberem szürke ugaros szemét szúrósan rám szegezte. Csak most láttam az arcát. Bozontos szemöldökét. Ez megragadt és vastag bajusza. Ekedsülését letette az öléből, fölállt a fatörzsről, melyen ülve faragcsált. A kezemet tartotta s csak annyit mondott. Azt is csöndesen:

— Isten étesse!

— A jegyző ur ajánlotta kedves Bors bácsit, mint aki itt vizbérlő, halászgazda s a Dráva-vidék

mely leányát még megtörhette, de unokája szerelme előtt már meghajol, az új élet, új boldogság láttára elérzékenyül és saját ifjúsága emlékeibe merül, különösen a zárójelent poétikus hangulatában nyertek mesteri alakítást. Méltó partnere volt *Hevessy Mariska*, aki nehéz feladatát ugyanily sikerrel oldotta meg. A leány bájossága, az asszony büszkesége, a férj szellemével való együttzárnyalása, lelkéhez simulása, a nagyanya gyengédsége, mások boldogságát hamarabb megértő jó szíve művészi megismerésére találtak benne. Művésze javát hozta a szinpadra *Markovics Margit* is. A meggyőződéséhez ragaszkodó, boldogtalanságában is erős lelkű, mások boldogságáért élő veendő rokonzenes szerepét játszotta. Mellékszerepében is érezette, hogy az ő szíve szenved legtöbbet, vergődik az erősebbek önző zsarnoksága alatt és diadalmaskodik az unokák szerelmében. A többi szereplő is jó volt; beleilleszkedtek a darab hangulatába, ámbar a komikus szerepek vívőiben nem ártott volna egy kissé több mérséklet.

Augusztus 31. A *kiskirály*. Operett 3 felvonásban. Írták: Bakonyi Károly és Martos Ferenc. Zenejét Kálmán Imre szerezte. A szép zenéjű, élénk cselekményű darab hangulatos, stílusos előadásban került színre. A zenekar jó volt és a szereplői mind megállták a helyüket. Különösen Nagy Aranka vált ki elegendő, diszkrét játékával, kellemes hangjával és nagy énektudásával. Jó volt *Gömöry László* a kiskirály és *Viola Margit* Lanulot hadnagy szerepében. *Szigethy Irén* és *Heltai Hugó* egyébként ügyes játékanak élvezetét zavarta, hogy nem egyszer nyulat katesértékű hatást keltő eszközökhöz.

Vaszary Kolos bibornok.

Pénteken a késő délutáni órákban kaptuk a hírt, hogy a balatonfüredi remete lelke égbeszállt. Nem váratlanul jött halála, mégis bizonyos fájdalmas érzés járja át szívünket mulásán. A mulandóság nemcsak gondolat, hanem kemény valóság, mellyel mindnyájunknak számolnunk kell. Nem is ez fáj lelkünknek. Mi siratjuk *Vaszary Kolos*ban az igazi embert, a szerető hazafit, aminőt nem mindennap terem a föld. Egyszerűen, szerény csendben kezdte pályafutását, ugyanugy is fejezte be. Ez az a vonás, mely egész pályafutását jellemzi, kezdve a szerény bencés tanáron, egészen a legmagasabb egyházi méltóságig. A szív embere volt, akit mindenütt a békülékenyesség szelleme vezetett. Most, amikor megtalálta teste-lelke a béke hónapát, megnyugvás tölti el lelkünket, hogy amit a földön hiába keresve-keresett, mindörökké birhatja.

A küzdelmes közszereplést nem szerette, szemlélődő, figyelő lelke a visszavonultságot kereste. És amikor a politikai hév tetőpontra hágott a valláspolitikai tusákban, a békülékenység írával iparkodott az ellentéteket kiegyenlíteni. Fellelést többféle-képen ítélték meg, ő azonban következetes maradt önmagához. A forró napok elmúltával aztán megint ott látjuk jóságos lelkületével, amint megértő rokonszenvvel kíséri a megújuló, felbuzduló vallásos életet.

Nagy méltóságában is az volt, ami szerzetes korában. Az igénytelen ember telve szívjósággal. Minden örömet a szegények felségelyezésében látta. Emberi gyengeség, vagy visszaélés jóságával, nem tudták csökkenti lelke melegségét. Magas méltóságát nem kereste, de nem is tette elbizakodottá. Az alázatos bencés tanár alázatos maradt a primási széken is. És amikor élete végén pályafutása nem a megszokott irányt vette, akkor mutatta meg lelke igaz nemességét. Nem a látszaton nyugvó vélekedését önmagáról. Félreállt zokszó nélkül, menten

minden keserűségtől. A világ elfordult tőle, de ő megőrizte iránta régi szeretetét. Mikor az emberek elhagyták, mutatkozott a legnagyobbban. A füredi csendes-magányban nagy lélekkel viselte az élet kálváriáját.

Ott nevelkedett a magyar tenger partján, ott szerette meg rajongásig ezt a földet, annak népét. Szülővárosának magyar szellemét a hazafias bencés rendben csak több öntudatra emelte. Így fejlődött ki lelkületén az izig-veéig magyar pap jelleme. Három évtizedes tanári működése, irodalmi munkássága ebben az irányban mozogtak. Később, mikor magas méltóságában módjában állott, hogy a megértés utjait egyengesse, hasonló szellemben működött közre, hogy az egység a magyar király és országa között teljes legyen.

A krízis, mely életének végén érte, ide hozta közelünkbe. A rajongásig szeretett Balaton mellett élte le hátralevő néhány évét. Szerényen élt, szegényen halt meg, kincsei a szegények voltak. Hercegprimámoskat megillető fényes sir helyett oszlopóraiban is visszakivánczolt szülővárosába.

A büszke elődök nyugvó helyét cseréli a keszthelyi temetőkapolna csendes fülkéjével. A magyar nép szeretete kíséri utolsó útjára. Koporsójára nem a bibornoki jelvények, a béke olajja illik.

Használjunk hadisegély-bélyeget!

H I R E K.

— **Vaszary Kolos temetése.** Az elhunyt bibornokot Balatonfüreden felravatalozzák. Itt hétfőig marad holtteste. Utána kivánsága szerint szülővárosában, Keszthelyen helyezik örök nyugalomra. Keszthelyen a temetési szertartásokat Bibornok Megyépsüspök Ur *Ó Eminenciája* végzi.

— **A veszprémi oltáregylet** havi szentóróját f. hó 5-én tartja az angolkisasszonyok templomában. A vezetőség kéri a tagokat a minél számosabb megjelenésre.

— **Katonai előléptetések és kitüntetések.** Ő felsége *Wolf Henrik* 7. honv. táb. ágyuzezredbeli őrnagyot alezredessé, *Klaus Ágost* ugyanezen ezredbeli tart. hadnagyot főhadnaggyá nevezte ki. Népfelelő hadnagyok lettek a veszprémi 31. népf. parancsnokság nyilvántartásában dr. *Herczfeld Mór* volt hadnagy és *Hajagos Andor* népf. őrmester. A király az ellenség előtt elesett *Weineck Rezső* 31. honv. gyalogezredbeli századosnak, *Antalfi Zoltán* 31. honv. gyalogezredbeli hadnagynak a hadidisztményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet adományozta. *Kustos Jenő* 7. honv. tábóri ágyuzezredbeli állatorvosnak, Veszprém város jeles állatorvosának pedig az aranyéremkeresztet a vitézségi érdemszalagján adományozta.

— **Megyegyűlés.** Veszprémvármegye törvényhatósága f. hó 13-án tartja őszi közgyűlését. A tárgysorozat 84 pontból áll többnyire helyi érdekű ügyekben.

— **Kinevezések a bíróságnál.** Király *Ófelsége dr. Tenczlinger József* veszprémi kir. allügyész ügyésszé, dr. *Bott Lajos* kir. tvszéki jegyzőt albiróvá (Sásd), dr. *Kovács László* és *Pécsvárdi Sándor* enyingi, dr. *Németh István* devecseri, dr. *Bárd Béla* balatonfüredi albirókat eddigi állomáshelyükön járásbírókká nevezte ki. Két szülőföldit is találunk a kinevezettek között *Hordósy Lajost* és *Szenes Oszkár Györgyöt*, akiket a király marosvásárhelyi járásbíróvá, illetve budapesti kir. törvényszéki albiróvá nevezett ki. *Pécsvárdi Sándor* hadba vonult s azóta tőle sem, mástól sem érkezett felőle híradás.

— **Muics őrnagy kinevezése.** Egyik dunántúli laptársunktól vesszük át a következőket: „Lapunk mai száma jelentette, hogy *Ófelsége a király Muics Tivadar* századost, a veszprémi 31. népfelkelő járás parancsnokát, őrnaggyá nevezte ki. Ez

a kinevezés bennünket közelről érdekel, mert *Muics őrnagy* annak a kerületnek a parancsnoka, amelybe a mi népfelkelőink is tartoznak. A mozgósítás ezt a parancsnokságot a teljes rend készenléteben találta és az első órától kezdve, 13 hónapon át, emberfeletti munkát végző *Muics őrnagy*, hogy nagy kerületében a hadviselés érdekében minden gyorsan és pontosan történjék. Jól ismerjük szeretetreméltó egyéniségét és minden hozzáfördülőnek kérését, óhaját jó szívevel elbíraló egész embert tisztelünk benne, akinek előléptetését örömmel fogadták úgy a helyi hivatalos körök, mint mindazok, kik vele érintkeztek. Örömmel regisztráljuk laptársunknak fenti közleményét azzal a hozzáadással, hogy a városunkban is előnyösen ismert őrnagy soron kívül történt kinevezése a hadi jótékonyosság terén működők körében is ószinte örömet keltett, mert a kitüntetett parancsnok óriási, mondhatni emberfeletti munkálkodása mellett a hősi halált halt katonáink özvegyei és árvai segélyezésében is kiváló tevékenységet fejtett ki és a legfelsőbb katonai körök figyelmét és elismerését is kiérdemelte.

— **Megyei küldöttség.** Szeptember 12-én avatják fel Budapestben a nemzeti áldozatkészség szobrárt. Veszprémvármegye törvényhatósága 200 koronát adományozott a vármegyei címer elkészítéséért, melyet a lovasszoborra fognak helyezni. Az ünnepség részletes programját még nem ismerjük. Az előkészítő munkálatok most vannak folyamatban. Valószínűleg küldöttségileg képviselteti magát a vármegye.

— **Esküvők.** *Zumbok János* Rudolf körjegyző augusztus 28-án esküdött hűségét néhai *Winkler Márton* várpalotai kántortanító leányának, *Gizella* tanítónőnek.

Babócsay János porvai kántortanító e hó 1-én örök hűségét esküdött *Gróf* *Emilia* tanítónőnek *Sárvárott*.

— **A vármegyéről.** Az őszi közgyűlést megelőzőleg ugyancsak mozgalmak napok lesznek a vármegyén, amint ez alábbi kis krónika is mutatja. Szept. 7-én ülésezik a gazdasági választmány, 9-én a jegyzői nyugdíjválasztmány, ugyancsak az nap a tisztii nyugdíjválasztmány, 10-én a közigazgatási bizottság, 11-én az állandó választmány, 12-én a számonkérő szék.

— **Veszprém lisztje.** A képviselőtestület városunk közelelmezésének biztosítását a tanácsra bízta. Dr. *Komjathy László* polgármester pár hónappal ezelőtt megtette ebben a fontos ügyben a legszükségesebb intézkedést, t. i. felhívta a polgárságot, hogy ki-ki jelentse be a családtagok száma szerint megállapítható gabona-, illetve lisztszükségletét. Az összeírás alapján a tanács gondoskodni kezdett a gabona beszerzéséről. Nagyon természetesen, hogy ezt nem tehette a legmagasabb prémiumos ár első ciklusaiban, mert akkor a lisztet a már jelzett árban nem adhatta volna. Az eddig való szükségletet a város ugyan részint csere útján, részint pedig néhány waggon magasabb áru búzával biztosította, nehogy a lisztellátásban fennakadás legyen. Arra azonban, hogy a pár száz waggon évi szükségletet mind az első áron szerezze be, éppen a közönség érdekeiben gondolni sem lehetett. Amde mi történt? Mire a prémiumos árak apadtak, illetve a legolcsóbb 36-50 koronás árhoz közeledtek, amellyel t. i. már a város is számolhatott, akkorra nem volt gabona. Azaz hogy volt is, van is, de a város ajánlatát sem a nagyobb, sem a kisebb uradalomban nem fogadták el. Egy közeli grófi uradalom tett ugyan néhány waggon búzára ajánlatot, de a legmagasabb áron, így azonban a város nem használhatta. A polgármester tehát, hogy a közönség lisztszükségletét garantálhassa s a kiszolgáltatásban hiány ne történjék, nem tehetett mást, mint hogy bankcégektől kért ajánlatokat. A legelőnyösebb ajánlatot a Hungaria-bank közvetítette. A polgármester és a főszámvevő erre a fővárosba utaztak s emiatt céggel szerződésileg megegyeztek. Az egyezés alapja 36-50 koronás buzaár. Ehhez kapcsolódik a bankot illető s rendeltileg megszabott jutalék, szákhasznalet, fuvar, kamat, szakértői és őrségi díj s mindezek hozzászámításával a város a nyeresendő lisztet a megszabott áron adja. A polgármester a szerződés feltételeit szeptember 3-iki tanácsülésen terjesztette elő. A cég egyelőre 110 waggon búzát szállít. Garantálva van legalább 75 kcs buza. Hogy a szállított buza ennek a kikötésnek megfelelő-e, azt a város szakértője, *Weisz M. Ignác* városi képviselő álla-

Az olasz harcstéren nem változott a helyzet. Az olasz szövőipari munkások sztrájkolnak.

A nyugati harcstéren nem történt nevezetes esemény. A németek lelőttek egy angol repülőgépet.

Szeptember 3. Kelet-Galicában az egész vonalon visszavonul az ellenség. Csapataink benyomultak Brodyba. Az üldözés folyik a Zborovból Zalosse és Tarnopol felé vivő utakon. A megvert ellenség a Szereth felé húzódik. Az oroszok Dnyeszter-vonala is egészen a Szereth torkolatáig megrendült és visszavonulni kénytelen. Luck fölött csapataink széles vonalon átkeltek a Stryen. A németek elfoglalták Grodnó nyugati erődeit. A mai jelentések körülbelül 6000 új fogolyról szólnak.

A harcvonal egyes részein védőműveinket az ellenséges tüzérség lövöldözi. A karintiai határvidéken néhány olasz támadást visszavertek katonáink. A tengermentéken tüzérségünk több helyen megzavarta az ellenség műszaki munkáját.

A németek a Vögézekben visszahódították a múlt hónap derekán elvesztett árokreszeket. Az ellentámadásokat visszaverték. Egy francia repülőgépet lelőttek.

Használjunk hadisegély-bélyeget!

A Pyreneusok körül.

— Irta: Zsigmond János. —

40

Utazás Madrid felé.

Sansebastiant elhagyva, utunk mindjobban távolodik a tengertől s egyúttal a Pyreneusok hegyvidékétől. Madrid felé beföldön haladunk és főleg nyári időben átszenvedjük a meleg éghajlat kínzó hőségét és amellet nélkülözünk minden szépet, amit a természet nyújtani szokott. Minél jobban haladunk a félsziget belseje felé, annál sivárabb vidékek fogadnak bennünket.

A mai Spanyolország területe is a legrégebb kultivált területek közé tartozik. Sivárságának és kopárságának egyik magyarázata ebben rejlik. Már akkor, mikor Közép-Európa földjének nagyrészét még erdőségek és mocsarak képezték, mikor művelés alá vont föld csak elvétve volt még található, hanem az anyaföld jobbára csak állattenyésztés céljaira volt használva, akkor a mai Spanyolország földjét az őslakó iber-kelta népek már javában művelés alá fogták.

Ugyanez a sorsa volt Európá másik két déli félszigetének: az Olaszországot alkotó Appenini-félszigetnek és a régi görög földet magában foglaló Balkán-félszigetnek, különösen annak déli részének, a tulajdonképpen görög földnek. Ezek a területek voltak az ó-korban már Európának egyetlen kulturterületei. Az európai kultur-élet ezen a három félszigeten játszódott le, míg a többi részei Európának csak nagyon is kiszébszen, vagy egyáltalán nem voltak még belevonva a kultur-világ keretébe.

Vén kultur-földek ezek mind, köztük a mai Spanyolország területe is. Évezredek kultura alatt ki vannak használva ugyanarra, hogy csak déli fekvésük miatt fogva a nap jótékony melege az, ami ebbe a vén földbe egy kis életet tud varázsolni. Nyáron nagyjából ugyanazt a sivár képet nyújtja mind a három félsziget, sőt ide számíthatjuk még az ó-kori kultur-világnak szintén része gyanánt szereplő Észak-Afrikát is. Spanyolország belseje felé haladva, mintha csak a régi görög földön volnánk. Ugyanez a sivár, kietlen krmyezet, ugyanaz a sárga kellemetlen por lep be mindent és csak az olajfák, a szőlő, és még néhány zöldet adó növény nyújt itt-ott egy kis oázist ebben a Szaharaszteri környezetben.

A régi görög föld mellett Észak-Afrika földjének sárgás pora vagy helyenként homokja jut eszünkbe a spanyol föld kevés változatosságát nyújtó beísi fennsíkjain. Ami még emeli a kép sivárságát, az az erdő hiánya. Ez is közös csapása Dél-Európa emített területeinek, de még Észak-Afrikát se véve ki. Hiszen még Észak-Afrikának is Európa, talán első sorban Magyarország szolgáltatja az épület-fát. A mi fenyveseink és ligyeseink büszke termékei odavándorolnak át, mert egész Délen nem található hozzájuk hasonló erdő, mely ilyen példányokat tudna felmutatni.

Ilyen lában, különösen erdőben szegény Spanyolország még fennföldje is. Ez a látátság is egyik jellemző vonása az ó-kori kultur-világ területeinek. Se Görögországban, se Olaszországban, se Spanyol-

országban nem találunk valamirevaló erdőt. Mintha csak a kultúrával együtt kellene járnia az erdő-pusztításnak is. Az ó-kori kultura nem is kímélte az erdőt, százele szükségleteinek kíméletlenül föláldozta az erdőt és nem gondoskodott azoknak pótlásáról. Szerencsére a modern kultura más fölfogást táplál ezen a téren, mert másként mi is odajutnánk ezen a téren, ahová az ó-kori kultur-világ juttatta az általa lakott területeket. A modern kultura százele igényeinek szintén áldozatul esik az erdő, de bölcse van gondoskodva róla, hogy pótolva is legyen. Az ó-kori kultura ezen a téren csak rombolt, de nem épített, a modern kultura egyik helyen fölépíti azt, amit a másik helyen lerombolt.

Falvak, városok.

Ilyen sivár és kopár környezetben visz utunk, melybe változatosságot csak egy-egy város vagy faluhoz. De ez se változtat a kép egyhangúságán. Soha emberlakt lakóhelyek kellemetlenebb benyomást nem gyakorolhatnak a szemlélőre, mint egy spanyol falu. Képzeljünk magunk elé sárga kőből összerakott házakat minden vakolat nélkül: ez a spanyol falu. Még a templomok is ugyanilyen anyagból készülnek, vakolatuk szintén nincsen és csak magasságuk különbözteti meg a körülöttük fekvő izléstelen tömegétől a házaknak nevezett lakóhelyeknek. Sehol egyetlen fa, mely egy kis zöldet vagy árnyékot nyujtana. Ugyanez a sivár sárgaság mindenütt: kint a szabadban és bent a falvakban.

Szinte kivánczokunk ebből a környezetből, mely se a szemnek, se a fantáziának nem nyujt egy tenyérnyi helyet, ahol megállapodhatnék és megpihenhetne. Szinte belefáradunk ennek a sárga semmisségnek a folytonos látásába és óhajunk egy kis változatosságot. Ezt a változatosságot legfeljebb egy-egy vasuti állomás adja az ó várakozó és néző publikumával. Ennek a publikumnak ritkán van sietős dolga. Lomhán mozog még ha sietnie kellene is, különben tetlenül álldogál az állomások előtt és szórakozását az érkező és induló vonatokban és azok utazó közönségében találja. Nem is csoda, ha mindez még mindig szórakozás számba megy még városi helyeken is, mikor vonatot még a fővonalakon is napjában csak kevésszer látnak, a mellékvonalokon pedig majdnem ünnepszámba megy egy-egy személyvonat megjelenése.

IRODALOM.

* A „Borromeus” hitsonoklatti folyóirat (Győr; évi előfizetése 12 korona) most megjelent derék füzeteivel befejezte XXIX-ik évfolyamát, s majd november derekán megjelenik első füzeteivel megkezdő XXX-ik évfolyamát, amelyben 24 oktatásban nagyszerű tanfolyamot közöl a hitről Szuszaitól. Mostani befejező füzeteiben igen szép, tartalmas, korszerű, a háboru lelki szükségleteiről gondoskodó szentbeszédet közöl szeptember, október és november vasár- és ünnepnapjaira, halottak-estéjére s a háboruban erősítő, vigasztaló gondolatokat. Már e tartalomjegyzéke is sejteti, hogy igen jó hasznát vehetik az ige hirdetők: 1. Pünkösöd után XV. vasárnapra: Háborunál pusztítóbb baj. Plebánostól. 2. Kisasszony ünnepére: A B. Szűz Mária jelkének szépsége. Dr. Hász István, győri theol. tanártól. 3. Pünkösöd után XVI. vasárnapra (B. Szűz Mária névünnepe): Bizalmunk Jézus Szentanyjában. Marianustól. 4. Pünkösöd után XVII. vasárnapra: A szeretet isteni erényének gyökere: az élő hit. Káplán-tól. 5. Pünkösöd után XVIII. vasárnapra: Mit követel most tőlünk a felebaráti szeretet? Káplán-tól. 6. Pünkösöd után XIX. vasárnapra (Szentolvasó Királynéja ünnepére): Szent fegyverünk a háboruban. Erneyi Pál, nagykeresényi plebánostól. 7. Pünkösöd után XX. vasárnapra (Magyarok Nagyszonya ünnepére): Hatalmas, jóságos Edesanyánk. Erneyi Pál, nagykeresényi plebánostól. 8. Pünkösöd után XXI. vasárnapra: Mi indíton bennünket a megbocsátásra? Bene István, nagylózi káplántól. 9. Pünkösöd után XXII. vasárnapra: Szabadlelkűség, bátorság, nyíltság. Gerebenics Sándor, szerkesztőtől. 10. Pünkösöd után XXIII. vasárnapra: A föltámadásról. Kupa Dömötörtől. 11. Mindenszentek ünnepére: A tökéletesség megszerzésének útja-módja. Nemotól. 12. Pünkösöd után XIV. vasárnapra: Irtsuk a gym-gyomot szívünk földjéről! Gerebenics Sándor, szerkesztőtől. 13. Pünkösöd után XXV. vasárnapra: Anyaszentegyházunk terebélyes mustárfája. Névtelen-től. 14. Pünkösöd után utolsó vasárnapra: Isten igazságosságának nagy napja. Névtelen-től. Aikalmiak: 15. Háboruban erősítő, vigasztaló gondolatok. Kupa Dömötörtől: 1. A seregek Úra-Istene. II. Benedicite! III. „Minden test lelkeinek erősséges Istene.” IV. „Ha nem reménylette volna, hogy az elesettek föltámadnak.” 16. Halottak-estéjére: Segítsünk Isten foglyain! Gerebenics Sándor, szerkesztőtől.

Anyakönyvi kivonat.

— 1915. aug. 26-tól szept. 2-ig. —

Születés.

Szeocsódi József kocsis és Gelencsér Erzsébet iker fiai János és Károly r. kath.

Halálozás.

Pintér István napszámos ref. 39 éves. — Gureny Ilona r. kath. 7 hónapos. — Pogasics Ilona r. kath. 13 hónapos. — Özv. Zorset Antané Brumató Anna napszámosnő r. kath. 83 éves. — Kucharek Julianna ág. h. ev. 8 éves. — Müller Margit r. kath. 7 hónapos. — Kis Gábor földmives ref. 71 éves. — Vajda Margit r. kath. 6 hónapos. — Pékai Károly pénz. hiv.-szolga 53 éves ref. — Lendvai Feren zenész r. kath. 12 éves. — Jákó Gyula cipész ref. 19 éves.

Házasság.

Zumbok János Rudolf kőregyző r. kath. és Winkler Gizella tanítósnő r. kath. — Horvát Gyula segédjegyző r. kath. és Pásztori Anna r. kath.

Fogászati műterem

Veszprém, Rákóczi-tér 22. sz. Telefon 49. Inter-urban

Wellner Gyula

régi jó hírű fogászati műterem. Rendelkezésre áll az összes fogászatba vágó műveletekre.

Foghuzás, fogtömés, műfogak, fogsorok.

A szájpádlás nélküli műfogak speciális készítője.

Számtalan elismerő levél.

Tanítóknak kedvezmény.

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

veszprémi főügynöksége

elfogad tűz-, jég-, betörési, bal-eset, szavatossági, élet- és járadék-biztosításokat.

A társaság a legrégebbi és legnagyobb magyar biztosító intézet; — biztosítéki alapjai meghaladják a 210 millió koronát s így minden tekintetben a legnagyobb biztonságot nyújtják.

Irodai helyiség: Szabadi-utca 3. sz. földszint. Képviseli: SULY LÁSZLÓ.

Eladó

azonnal, közbejött akadályok miatt, Veszprémben a Főtéren egy jó forgalmu és a mai kor igényeinek megfelelően :: berendezett ::

borbély- és fodrász-üzlet.

Bővebb értesítés nyerhető a helybeli ipartestületi irodában

Kiadó

esetleg felesbe is, buza
és ROZS alá

8 hold jötermő szántó föld

Veszprémben a Szabadi-
utban. Tudakozódni lehet
a tulajdonosnál:

FÜLÖP MIHÁLY
Balatonalmádi.

HIRDETÉSEK

felvételnek a kiadóhivatalban.

Kávé:

Nyugatindiai Jáva különkint K 4-40
Aranyjáva gyöngy " " 4-60
Cuba elsőrendű zöld " " 5-60
Pörkölt Salvador zománcos " " 4-80

Tea:

Paklin szép szemcsés különkint K 10-
Karlsbadi keverék különkint " 12-50
Császár keverék legfin. különkint " 16-

Postacsomagonkint és nagyobb tétel-
ekben utánvétellel szállít

Strausz Testvérek

Ügynökség, kávé- és teaimport, Székesfehérvár.

ROLAND FERENC

orgona- és harmoniumkészítő
VESZPRÉMBEN
Ostromlépcső-utca 5. sz.

Elyállal teljesen új orgonák építését a
legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitel-
telig — pneumatikai rendszer szerint.
ORGONÁK átalakítását és hangolását
jutányos árban számítom. Iskolák részére
HARMONIUMOKAT jó erős kivitelben
készítek. ZONGORÁK javítását és han-
golását úgy helyben, mint vidéken a
lehető legrövidebb idő alatt eszközölök.

Bakos Kálmán

fűszer- és csemegekereskedő
Telefon 55. VESZPRÉM Telefon 55.

Ásványvíz nagy raktára!

Ajánlom friss töltésű ásvány-
és gyógyvíz nagyraktáramat.

Az összes bel- és külföldi ásványvíz
és gyógyvizek állandóan raktáramon
vannak. Főraktára:

a szt. Lukács Kristály víznek,

rendkívül kedvelt szénsavas borviz
— eredeti porcelándugós üvegekben —

2 lit. 1¹/₂ lit. 1 lit. 1/2 lit.
64 fill. 56 fill. 48 fill. 30 fill.

Főraktára: Salvator lith savanyú-
víznek, Mohai Agnes,
Giesshübli, Csizi, Pe-
tánci, Calsbadi, Ma-
rienbadi, Preblau, —
Bikszádi, Borszéki,
Guber, Parádi, Halli
stb. stb. vizeknek.

KESERŰVIZEK.

A vizeket vidékre szállítva a csomagolás ön-
költségen lesz felszámítva. Nagyobb vételnél
engedmény, ismét a földönknek előnyár.

Az összes fűszer-, csemege-, ásvány-
víz- és háztartási cikkekről a nagy
árjegyzék bárkinek megküldetik.

Alapított 1894-ben

Villanyerőre berendezve

Egyházmegyei Könyvnyomda

Készít a legrövidebb idő alatt és raktáron tart:

a legegyszerűbbtől a legfinomabb
kivittelig minden néven nevezendő

KÖNYVNYOMDAI MUNKÁKAT

ugymint: röpiratok, füzetek, köny-
vek, folyóiratok, árjegyzékek, körle-
velek, hirdetmények, falragaszok, évi
jelentések, mérleg-ek, kimutatások,
gyászlapok, rovatolt táblázatok, nev-
jegyzék, meghívók, eljegyzési és es-
ketési tudósítások, számlák, címkek,
stb. stb., jutányos arakon számítva.

plebania-hivatalok és iskolák részére
szükséges mindenféle

HIVATALOS NYOMTATVÁNYT

melyek tetszés szerint fűzve vagy
bekötve szállíthatnak. Hivatalos le-
vélpapírok és borítékok, okmánybori-
tékok mindenféle alakban és színben.
Egy és négyvonala- csinos víz-gala-
pok, tet zesszerinti mennyi egben. —
Kaphatók a legjobb minőségű fehér
íródal, ugyazintén fogalmazópapírok.

Postai megrendelések azonnal elintéztetnek.

Telefon 61

Veszprémben

Telefon 61